

Η τελευταία εβδομάδα του Μαρτίου σηματοδοτήθηκε από την ιστορική συνάντηση στην έρημο του Νέγκεβ στην οποία συμμετείχαν οι υπουργοί εξωτερικών του Ισραήλ, της Αιγύπτου, του Μπαχρέιν, του Μαρόκο και των Αραβικών Εμιράτων. Την ίδια ακριβώς εβδομάδα, έχασαν τη ζωή τους 11 Ισραηλινοί μετά από ένοπλες επιθέσεις Αράβων εξτρεμιστών. Τα δύο αυτά γεγονότα – η συνάντηση του Νέγκεβ και οι τρομοκρατικές επιθέσεις μέσα στο Ισραήλ – αναδεικνύουν σημαντικές εξελίξεις στην περιοχή.

Η πρώτη εξέλιξη σχετίζεται με τη δυναμική εξαπλωση του ισλαμικού φανατισμού από τους Παλαιστινιακούς πυρήνες της Δυτικής Όχθης σε Αραβικούς θύλακες μέσα στο Ισραήλ. Έτσι λοιπόν διαπιστώθηκε ότι μέλη του Ισλαμικού Κράτους που ανέλαβαν την ευθύνη για τις επιθέσεις στη Χεντέρα και στην Μπερσέβα ήταν Ισραηλινοί Άραβες. Το γεγονός αυτό οξύνει ακόμη περισσότερο τις ήδη διαταραγμένες σχέσεις Εβραίων και Αράβων μέσα στο ίδιο το κράτος του Ισραήλ, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της νέας κυβέρνησης στην οποία μετέχει και το αραβικό κόμμα Ράαμ. Η πολιτική της «**οικονομικής ευημερίας**» που εφαρμόζει το Ισραήλ τα τελευταία χρόνια στη Δυτική όχθη του Ιορδάνη, δηλαδή στα εδάφη που ελέγχει η Παλαιστινιακή Αρχή, μπορεί να έχει σηκώσει ανάχωμα απέναντι σε μια γενικευμένη λαϊκή εξέγερση, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποκλείσει τα «μεμονωμένα κτυπήματα», που όπως αποδείχθηκε την τελευταία βδομάδα του Μαρτίου, μπορούν να σκορπίζουν το θάνατο ακόμη και μέσα σε μεγάλα αστικά κέντρα του Ισραήλ.

Η δεύτερη εξέλιξη σχετίζεται με τη δραστηριότητα της **Χαμάς**, όχι μόνο στην περιοχή της Λωρίδας της Γάζας την οποία ελέγχει πλήρως αλλά και στις πόλεις της Δυτικής όχθης που ελέγχονται από την Παλαιστινιακή Αρχή. Με αριστοτεχνικό τρόπο λοιπόν, η Χαμάς έχει εξασφαλίσει τους τελευταίους μήνες απόλυτη ηρεμία στη Λωρίδα της Γάζας και κατά συνέπεια τη σταδιακή άρση των περιορισμών που έχει επιβάλλει το Ισραήλ. Ταυτόχρονα όμως προωθεί τους πολιτικούς της στόχους και αυξάνει την πολιτική της επιρροή, στη Δυτική όχθη, στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και μέσα στο ίδιο το Ισραήλ αξιοποιώντας ακριβώς τις διαταραγμένες σχέσεις μεταξύ Ισραηλινών Αράβων και Εβραίων.

Η Ισραηλινή κυβέρνηση συνασπισμού που καλύπτει ένα πολιτικό φάσμα από την άκρα δεξιά μέχρι και την αριστερά και που περιλαμβάνει στους κόλπους της, για πρώτη φορά στην ιστορία του Ισραήλ, ένα οργανωμένο αραβικό κόμμα, δεν έχει άλλη επιλογή από την ενίσχυση του κοινωνικού ιστού τόσο στα μεγάλα αραβικά αστικά κέντρα στο Ισραήλ όσο και στα χωριά με αραβικό πληθυσμό. Όταν ο **Σιμόν Πέρες** είχε δημιουργήσει και αναλάβει το υπουργείο ανάπτυξης της Γαλιλαίας και του Νέγκεβ, οι πολιτικοί του αντίπαλοι τον λοιδωρούσαν και τον κατηγορούσαν ότι έφτιαξε ένα υπουργικό θώκο για να κάθεται. Σήμερα σύσσωμο το πολιτικό σύστημα του Ισραήλ αντιλαμβάνεται ότι η ανάπτυξη των περιοχών αυτών στις οποίες κατοικούν χιλιάδες Ισραηλινοί Άραβες και Βεδουίνοι, είναι μονόδρομος για την επίτευξη της κοινωνικής ευημερίας μέσα στο ίδιο το κράτος του Ισραήλ.

Η τρίτη εξέλιξη σχετίζεται με την επιτυχία του **Ισραήλ να διαχωρίσει την επίλυση του Παλαιστινιακού Ζητήματος από τις σχέσεις του με τον Αραβικό κόσμο**. Η εντυπωσιακή σύσφιξη των σχέσεων του με σχεδόν όλα τα Αραβικά κράτη της περιοχής – Αίγυπτος, Ιορδανία, Μπαχρέιν, Αραβικά Εμιράτα, Μαρόκο, ακόμη και με τη Σαουδική Αραβία – ανεξαρτήτως του παγώματος των διαπραγματεύσεων με την Παλαιστινιακή Αρχή, συμβάλλει χωρίς καμιά αμφιβολία στη σταθερότητα και στην οικονομική ανάπτυξη ολόκληρης της Μέσης Ανατολής. Ταυτόχρονα δημιουργεί και ένα στρατηγικής σημασίας μέτωπο απέναντι στην πυρηνική απειλή του Ιράν. Παρά ταύτα όμως, στο πεδίο διαπιστώνεται μια νέα έξαρση της τρομοκρατίας, που οι ηγέτες της επιχειρούν ακριβώς να υπονομεύσουν το μέτωπο αυτό και να επαναφέρουν στο προσκήνιο τον βασικό τους στόχο που δεν είναι άλλος από την εξαφάνιση του Εβραϊκού κράτους από τον παγκόσμιο χάρτη.

Ανεξαρτήτως των στόχων των τρομοκρατικών οργανώσεων, του Ισλαμικού Κράτους, της Χαμάς και της Τζιχάντ, η Ισραηλινή κυβέρνηση – παρά τις εσωτερικές της διαφωνίες – δεν έχει άλλη επιλογή από το να αναβαθμίσει τις συνομιλίες στελεχών της με την Παλαιστινιακή Αρχή σε διαπραγματεύσεις με τον πρόεδρο της Μαχμούντ Αμπάς ώστε να επιτευχθεί μια πρόοδος που θα εμποδίσει την αύξηση της επιρροής των Ισλαμιστικών οργανώσεων και ταυτόχρονα θα απομακρύνει τη λύση του ενός κράτους για δύο λαούς. Η **διαπραγματέυση** αυτή είναι μονόδρομος για όλες τις πλευρές, διότι ούτε το Ισραήλ, ούτε η Ιορδανία, αλλά ούτε και η Παλαιστινιακή Αρχή δεν επιθυμούν την εγκαθίδρυση στη Δυτική όχθη του Ιορδάνη ενός καθεστώτος εξουσίας του Ισλαμικού Κράτους, της Χαμάς και της Τζιχάντ που θα αποσταθεροποιήσει ολόκληρη την περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Ανατολικής Μεσογείου.

*** Ο Βίκτωρ Ισαάκ Ελιέζερ είναι δημοσιογράφος στην Ισραηλινή εφημερίδα Yedioth Ahronoth και διευθυντής του περιοδικού «Αλεφ».**

ΠΗΓΗ: [LIBERAL, 5.4.2022](#)